

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN

VAN 21 MAART 2019

Het OPENBAAR MINISTERIE en:

X VZW
met maatschappelijke zetel te 2018 Antwerpen, X
KBO nr. X

burgerlijke partij
vertegenwoordigd door meester X, advocaat bij de balie provincie Antwerpen

tegen:

1....

2. x x
rijksregisternummer x
zonder beroep
geboren te Gaza op X
zonder gekende woon-of verblijfplaats
doch verblijvende te x, x
verklarende woonachtig te zijn te x - x,
x
en thans volgens eigen verklaring wonende te x
x,
Palestijn

beklaagde
aanwezig, bijgestaan door meester XX, advocaat bij de balie van Antwerpen

3. ...

1. Ten laste gelegde feiten

.... de tweede en

Te Antwerpen, op 12 juli 2014:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen;

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 27 februari 2017 door beklaagde X X tegen al de beschikkingen,
- op 02 maart 2017 door het Openbaar Ministerie tegen beklaagde X X tegen al de beschikkingen op strafgebied,

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 21 februari 2017, door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC3 kamer, waarbij beslist werd:

VEROORDEELT :

- tweede beklaagde X X hoofdens de feiten van de tenlastelegging tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot een geldboete van HONDERD EUR.

Aangezien veroordeelde X X vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf en de geldboete uitgesproken ten laste van deze veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde X X, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25/12/2016, vermeerderd met 70 décimes, en gebracht op 200 EUR.

Verplicht veroordeelde x x tot betaling van één/derde van de kosten van het geding belopende 102,72 EUR in totaal op heden, en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Legt twee/derde van de kosten van het geding, belopende op 102,72 EUR in totaal, ten laste van de Staat.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboete van 100 EUR, vermeerderd wordt met 50 décimes, zodat die geldboete 600 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op één maand.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:
X VZW

Verklaart de eis ontvankelijk en in de hierna volgende mate gegrond.

Veroordeelt tweede beklaagde X X om aan de burgerlijke partij X vzw te betalen, als schadevergoeding, de som van EEN EURO (1 EUR) moreel en de kosten.

Veroordeelt tweede beklaagde x x tevens tot betaling aan de burgerlijke partij X vzw van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van HONDERDTACHTIG EURO (180 EUR).

Wijst het meer- en anders gevorderde af.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1. De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 februari 2019.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de raadsheer, dd. voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde x x in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door meester x, advocaat bij de balie provincie Antwerpen, evenals door hemzelf.

3.2. De neergelegde conclusie van beklaagde werd in het beraad betrokken.

3.3. Het hof heeft de partijen gehoord over de nauwkeurig bepaalde grieven die tegen het vonnis worden ingebracht, in de door de voorzitter bepaalde volgorde, dit overeenkomstig artikel 210, eerste lid, Wetboek van Strafvordering.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

4.1.1. De hogere beroepen van beklaagde en het Openbaar Ministerie werden tijdig aangetekend en zijn regelmatig naar vorm.

4.1.2. Er werden verzoekschriften in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ter griffie van de eerste rechter neergelegd, namelijk:

- op 27 februari 2017 namens beklaagde door zijn advocaat
- op 2 maart 2017 door het Openbaar Ministerie

Deze verzoekschriften werden tijdig neergelegd.

4.1.3. De advocaat van beklaagde formuleert de volgende grieven: exceptio obscuri libelli wat betreft de dagvaarding, de schuld, de strafmaat en de burgerlijke vordering.

Deze grieven zijn nauwkeurig bepaald.

4.1.4. Het Openbaar Ministerie formuleert een grief met betrekking tot de straf die als onvoldoende beteugeld wordt omschreven.

De grief is nauwkeurig bepaald.

4.1.5. Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bepaald in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.1.6. Het hoger beroep van de beklaagde, tijdig aangetekend met tijdig neergelegd verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering en regelmatig naar vorm, is ontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op de beschikkingen die hem betreffen.

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, tijdig aangetekend met tijdig neergelegd verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering en regelmatig naar vorm, is ontvankelijk.

4.1.7. Ter terechtzitting van het hof deed de beklaagde afstand van zijn grief met betrekking tot de vordering van de burgerlijke partij. Er ligt geen incidenteel beroep van de burgerlijke partij voor. Het past akte te verlenen van deze afstand van grief.

4.2. Bevoegdheid

Het hof is bevoegd ingevolge de artikelen 179 en 182 van het Wetboek van Strafvordering en de na het bestreden vonnis regelmatig ingestelde hogere beroepen.

4.3. Beoordeling op strafgebied

4.3.1. Omvang van het hoger beroep

Door de devolutieve werking van het hoger beroep, de werking van het grievenstelsel en de afstand door beklaagde van de grief op burgerlijk gebied, ligt ter beoordeling van het hof nog voor: de beoordeling van de ingeroepen exceptio obscuri libelli, de beoordeling van de schuld van beklaagde en desgevallend de strafmaat.

4.3.2. Exceptio obscuri libelli

In het grievenformulier beroept beklaagde zich op de exceptio obscuri libelli wat betreft de dagvaarding.

De eerste rechter heeft dit verweer van beklaagde volledig en pertinent beantwoord. Samen met de eerste rechter stelt het hof vast dat er in casu geen sprake is van enige onduidelijkheid over het strafbare feit dat ten laste van beklaagde wordt gelegd. Het hof neemt desbetreffend de motivering van de eerste rechter over en treedt deze bij.

Het hof voegt nog toe dat niet vereist is dat in de dagvaarding in detail de concrete feitelijke gedraging minutieus beschreven werd, noch dat alle constituerende bestanddelen van het ten laste gelegde feit werden vermeld. Het volstaat immers dat, op grond van de omschrijving van het feit in de dagvaarding, uit de elementen van het strafdossier uit te maken is welk precies feit bedoeld wordt zodat de beklaagde met genoegzame zekerheid weet wat hem precies ten laste wordt gelegd en hij hieromtrent zijn verdediging kan voordragen.

4.3.3. Beoordeling van de schuld

Beklaagde wordt vervolgd om als dader of mededader, in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming en dit zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/7/1981 bedoelde domeinen.

4.3.3.1. De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis op juiste wijze en op basis van de stukken uiteengezet welke feiten zich hebben voorgedaan tijdens de pro-Palestijnse manifestatie op 12 juli 2014. Het hof neemt desbetreffend het bestreden vonnis over en treedt het bij.

Bijkomend stelt het hof vast dat beklaagde in zijn eerste verhoor bevestigt dat de Arabische slogans die door de klagende partij worden vermeld inderdaad geroepen werden op deze manifestatie.

Er bestaat dus geen betwisting over het gegeven dat tijdens de manifestatie de woorden 'Khaybar Khaybar Ya Yaoud Jaish Muhammad sa Yaoud' (in het strafdossier vertaald als: 'Khaybar, Khaybar, O Joden, het leger van Muhammad zal terugkeren tegen de Joden') geroepen werden.

Evenwel distantieert beklaagde zich formeel van deze slogan in zijn eerste verhoor als volgt: 'Ik zeg u echter met de hand op mijn hart dat ik deze slogans of zinnen zeker niet heb geroepen'.

Beklaagde verklaart dat aan hem gevraagd was één lied te komen zingen i.v.m. de x moskee, een lied dat volgens hem helemaal geen verwijzing inhoudt naar de joden of daden van de joden naar de Palestijnen toe. Hij herhaalt dat hij enkel dat lied heeft gezongen en dus niet verantwoordelijk kan gesteld worden voor de daden of woorden van anderen.

Het hof merkt op dat, wanneer beklaagde geconfronteerd wordt met het bestaande videomateriaal, in een navolgend verhoor, moet erkennen de hoger vermelde slogan inderdaad te hebben gescandeerd van op het podium. Hij weet niet wie ermee begonnen is. Eerst werd het geroepen opdat de menigte zou volgen. Daarna werd ook aan hem gevraagd het door de microfoon te zeggen. In deze verklaring stelt beklaagde dat voor hem deze woorden verwijzen naar een plaats waar onenigheid is geweest tussen Joden en Moslims.

Bij nazicht door het hof van de videobeelden (tijdens het beraad) die gemaakt werden van de manifestatie en die geleid hebben tot de 7.06 minuten durende videoclip die op website x werd gepost, stelt het hof vast dat inderdaad naar het einde van het fragment toe vanuit de menigte meermaals hogervermelde slogan wordt geroepen. Zodra de camera weer naar het podium draait wordt gezien hoe beklaagde deze slogan in de microfoon meermaals scandeert, waarna de menigte deze telkenmale herhaalt.

4.3.3.2. Voor het hof is de schuld van beklaagde op grond van de totaliteit van de stukken van het strafdossier en naar aanleiding van de hernieuwde behandeling van de zaak ter terechtzitting van het hof bewezen gebleven.

De wet stelt onder meer de aanzetting tot haat strafbaar; haat die geen bepaalde of concrete daad maar een gevoel is (zie Cass. 19 mei 1993). Het aanzetten tot haat vereist geen provocatie tot het plegen van duidelijke of concrete daden. Het aanzetten tot een algemene houding volstaat dus.

Hogervermelde slogan houdt onmiskenbaar een uiting van haat in jegens de Joodse gemeenschap waarbij het voor het hof irrelevant is of deze nu teruggaat naar een historisch bloedige veldslag met een totale overwinning en vernedering van de joden dan wel verwijst naar een gebeurtenis die door beklaagde wordt omschreven als een onenigheid tussen joden en moslims. In beide situaties wordt immers de Joodse gemeenschap uitdrukkelijk op haatdragende wijze geïmpliceerd.

Het hof benadrukt desbetreffend dat beklaagde zich bij zijn eerste verhoor nog uitdrukkelijk wenste te distantiëren van deze slogan wat betekent dat hij zich wel degelijk bewust was van de betekenis van deze woorden.

Uit de concrete omstandigheden blijkt bovendien dat deze slogan meermaals gescandeerd werd door beklaagde van op het podium tijdens een openbare pro-Palestijnse manifestatie.

Het door de microfoon scanderen van deze slogan op deze manifestatie is onvermijdelijk van aard om de massa mee op te hitsen en gevoelens van misprijzen en haat jegens de Joodse gemeenschap op te wekken. Het is hierbij voor het hof irrelevant of beklaagde nu zelf gestart is dan wel een groep toeschouwers gevolgd is die vanuit die menigte gestart is met het uitroepen van deze slogan.

In deze concrete situatie kan derhalve het meermaals scanderen van deze slogan door beklaagde niet anders begrepen worden dan als het aanzetten tot haat of geweld jegens de Joodse gemeenschap.

In het licht hiervan ziet het hof geen reden om in te gaan op het verzoek van beklaagde om voorafgaandelijk een deskundig geschiedkundig-geleerde in de geschiedenis van de Islam aan te stellen met als opdracht de slag bij Khaybar in 628-629 tussen de Moslims en de Joden te beschrijven en om de eventuele haatboodschap in de dagelijkse betekenis van de slogan 'Khaybar Khaybar ya yahoud' te beschrijven.

Geen enkel argument of middel uiteengezet in de 'syntheseconclusie' van beklaagde is van aard om aan voormeld besluit van het hof afbreuk te kunnen doen of is pertinent en behoeft derhalve geen verdere beantwoording.

4.3.4. Beoordeling van de strafmaat

De lastens beklaagde bewezen verklaarde feiten zijn ernstig.

Bij de beoordeling van de strafmaat wordt rekening gehouden met het blanco strafrechtelijk verleden van beklaagde en de persoonlijke toestand en persoonlijkheid van beklaagde voor zover deze uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting en de neergelegde stukken zijn gebleken.

In het licht van deze elementen is het hof van oordeel dat aan de beklaagde de door hem -weze het ondergeschikt - gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling kan worden toegestaan.

Voor beklaagde is de hoop gewettigd dat hij niet zal hervallen en deze maatregel is van aard om zijn reclassering niet in gevaar te brengen. De openbare orde en de maatschappij zullen voldoende gevrijwaard worden door die maatregel. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor die maatregel.

De proeftermijn van één jaar waaraan deze gunstmaatregel wordt gekoppeld strekt ertoe recidive in zijn hoofde te vermijden.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 2,11,12,14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162,185,190,194,195, 203, 204, 206, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 66, 444 strafwetboek

- 5, 19, 20 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xénophobie ingegeven daden
- 1, 3, 5 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 91 van het KB van 28 december 1950

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep van beklaagde ontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op de beschikkingen die hem betreffen.

Verklaart het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ontvankelijk.

Recht doende binnen de begrensde omvang van het hoger beroep zoals bepaald onder het randnummer 4.3.1. van dit arrest.

Verleent aan beklaagde akte van afstand van de grief op burgerlijk gebied.

Verklaart beklaagde schuldig aan het feit van de enige tenlastelegging.

Gelast wegens het bewezen verklaarde feit het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten opzichte van beklaagde gedurende een termijn van één jaar vanaf heden.

Legt de bijdrage aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders niet op.

Legt aan de veroordeelde de vaste vergoeding op voor de beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Laat de kosten van uittreksel van de akte van hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij en begroot in eerste aanleg op 1/3 van 102,72 euro en in hoger beroep op 105,67 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van dagvaarding in hoger beroep op burgerlijk gebied, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 27,57 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het Hof van beroep, kamer C5_1, samengesteld uit:

X X raadsheer, dd. voorzitter
X X, raadsheer
X X raadsheer

en in openbare terechtzitting van 21 maart 2019

uitgesproken door raadsheer, dd. voorzitter X X

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting
met bijstand van griffier X X